

НАЦІОНАЛЬНА БІБЛІОТЕКА УКРАЇНИ
імені В. І. ВЕРНАДСЬКОГО

Інститут рукопису

Фонд № 358

Опис

СИМИРЕНКО ВОЛОДИМИР ЛЬВОВИЧ

(1891–1938) – вчений-помолог

Крайні дати: 1916–2002 рр.

Вид фонду: особовий

Зберігати постійно

Зміст
опису фонду № 358

Назви розділів	од. зб.	аркуш
Передмова		3 – 5
1. Творчі матеріали: ксерокопія рукопису «Часткове сортознавство в плодових рослин»	1 – 2	6
2. Матеріали службової діяльності	3 – 15	7 – 9
3. Газетні вирізки стосовно біографій Симиренка В.Л.	16 – 17	9
4. Іменний покажчик		10
5. Географічний покажчик		11 – 12

П Е Р Е Д М О В А

Історико-біографічна довідка про фондоутворювача

Володимир Львович Смиренко – всесвітньо відомий український помолог і селекціонер, теоретик і практик садівництва, один з творців сучасної теорії в галузі дослідного садівництва.

Народився Смиренко В. Л. 29 грудня 1891 року у Млієві (Городищенський р-н, Черкаська обл.). Спочатку навчався в Київській 7-й гімназії, а у 1918 закінчив сільськогосподарський факультет Київського політехнічного інституту. Займав посаду фахівця у відділі садівництва Міністерства земельних справ Української держави.

Після створення у 1920 році Всеукраїнського сільськогосподарського наукового комітету, Володимир Смиренко став керівником секції садівництва та городництва і очолював її до реорганізації комітету в 1926 р.

За ініціативою та рекомендацією Наукового комітету, Колегія наркомзему УРСР постановила 25 листопада 1920 р. заснувати на терені колишнього маєтку Смиренків у Млієві Садово-городню дослідну станцію і Центральний державний плодовий розсадник України. В. Л.Смиренко був призначений першим директором цих установ.

Володимир Львович керував Дослідною станцією та Центральним плодовим розсадником по 1933 р., до першого арешту. Одночасно був на посаді доцента, а згодом професора садівництва і завідуючого кафедрою плодово-ягідного господарства Київського політехнічного інституту. З 1920 року читав курс в Одеській школі садівництва, а в 1921 р. був обраний професором плідівництва та інтенсивних культур Уманського і Полтавського сільськогосподарських інститутів.

В 1923 р. постала з ініціативи та під головуванням В.Л. Смиренка Всеукраїнська помологічна комісія при Народному комісаріаті земельних справ України з творчим ядром у Млієві. На цій посаді вчений заклав основи і організаційно завершив «Помологічну Книгу України».

У 1930 р. В. Смиренко організував і був призначений першим директором Всесоюзного Науково-дослідного інституту плодового і

ягідного господарства у Китаєві під Києвом. Офіційне визнання України центром помологічної науки було дуже не по душі І. В. Мічуріну і його прихильникам, які домоглися постанови ЦКК про заснування у м. Козлові (нині м. Мічуринськ) Інституту північного плодового та ягідного господарства і заведення інституту у Китаєві до рангу Інституту південного плодового і ягідного господарства із зоною наукового обслуговування галузі на терені України, Закавказзя, Середньої Азії та південних районів Російської федерації. Нині це Інститут садівництва Української академії аграрних наук.

Не будучи спроможним змагатись з В. Смиренком і його колегами в об'єктивних наукових досягненнях «мічурінці» вдалися до політичних інтриг і розпочали компанію, спрямовану особисто проти Володимира Львовича.

7 січня 1933 Смиренко був засуджений до розстрілу. Після перегляду справи вирок замінено на десять років суворого ув'язнення. 31 грудня 1937 р. В. Л. Смиренка достроково звільнено, але 30 березня 1938 р. знову був ув'язнений. У вересні 1938 р. Володимира Львовича Смиренка вдруге засуджено до розстрілу і страчено.

Видатний вчений – садовод, селекціонер, генетик, помолог і блискучий організатор, В. Л. Смиренко був людиною багатогранного інтелекту і винятково динамічною, яскравою особистістю. Серед його творів низка класичних підручників («Садовий розсадник», «Плодові асортименти», «Сортові маточні фонди плодових дерев на Україні», «Плодові асортименти масового поширення на Україні», «Завдання та організаційні форми помологічної роботи на Україні») і понад 30 статей у відомих на той час союзних і республіканських журналах.

Та найбільш капітальною працею є його остання книга «Часткове сортознавство плодових рослин».

Відомості про історію фонду

Особовий фонд № 358 сформовано з архівних документів Симиренка Володимира Львовича, отриманих від його доньки Тетяни Володимирівни Симиренко-Торп. Передача документів здійснювалася 22 березня 1997 року через Малакова Дмитра Васильовича.

Характеристика фонду

Обсяг фонду 17 од.зб. Крайні дати фонду 1916 – 2002 рр.

Науково-технічне опрацювання і опис фонду

Науково-технічне опрацювання фонду № 358 і опис фонду виконані провідним бібліотекарем Щербою Л.С., у 2010 році.

При науково-технічному опрацюванні фонду були виділені такі основні групи документів:

Творчі матеріали.

Ксерокопія рукопису «Часткове сортознавство в плодових рослин». Видана у видавництві «Аграрна наука». Перший том у 1995 році. Другий том у 1996 році. Додаток: негатив і позитив.

Передмова до праці від укладачів Української Академії Аграрних Наук.

Матеріали службової діяльності.

Копії службових листів Володимира Львовича Симиренка написаних ним у статусі керуючого бюро та Управлінням солдатських крамниць. Зібрані в 13 зошитах*. Датовані травнем 1916 – квітнем 1917 років.

*Примітки: не дивлячись на те, що в зошитах хронологія порушена, залишена авторська нумерація.

Газетні вирізки стосовно біографії Симиренка Володимира Львовича

Провідний бібліотекар відділу фондів
рукописної спадщини ІР НБУВ

Щерба Л. С.

ЗАТВЕРДЖУЮ
Директор ІР НБУВ

Л.А. Дубровіна

« ___ » _____ 20__ р.

ПРОТОКОЛ ЕК ІР НБУВ

№ ___ від « ___ » _____ 20__ р.

№ п/п	Назва справ	Крайні дати	Кількість арк.	Примітки
1	2	3	4	5
1. Творчі матеріали				
1	Симиренко Володимир Львович. «Часткове сортознавство плодових рослин». Київ. Ксерокопія [з редакторськими правками]. Додаток: Симиренко Володимир Львович «Часткове сортознавство плодових рослин». Негатив і позитив.	1994 р.	1219	
2	Симиренко Володимир Львович. «Часткове сортознавство плодових рослин». Том 1 Яблуня. Том 2 Груша, слива, вишня та черешня, жерделя, бросковина. Брошура. Примітка: предмова до праці від укладачів Української Академії Аграрних Наук.	[___] р.	12	

2. Матеріали службової діяльності

3	<p>Симиренко Володимир Львович. Зошит 1. Службові листи стосовно постачання продовольчих товарів. Зокрема: цукру, борошна, консервів, чаю, на фронт. Примітки: на аркуші 33 кругла печатка «Комитета Юго-Западного Фронта. Всероссийской Земской Союз. Бюро солдатских лавок». На аркуші 43 бланк «Комитета Юго-Западного Фронта. Всероссийский Земской Союз. Помощи больным и раненым воинам». Автограф, олівець. Рос. мова.</p>	<p>12 квітня [1916] р. – 17 травня [1917] р.</p>	41	
4	<p>Симиренко Володимир Львович. Зошит 2. Службові листи про подачу та відправку вагонів на фронт. Відрядження до Москви. Кадрові зміни. Автограф, олівець. Рос. мова.</p>	<p>27 травня [1916] р. – 18 червня [1916] р.</p>	37	
5	<p>Симиренко Володимир Львович. Зошит 3. Листи про передачу товарів Лашневському полку. Прохання до полтавського губернатора. Автограф, олівець. Рос. мова.</p>	<p>18 червня 1916 р. – 7 липня 1916 р.</p>	46	
6	<p>Симиренко Володимир Львович. Зошит 4. Листи з проханням про передачу товарів на фронт. Автограф, олівець. Рос. мова</p>	<p>8 червня 1916 р. – 25 червня 1916 р.</p>	43	
7	<p>Симиренко Володимир Львович. Зошит 5. Службові листи стосовно закупки та постачання канцелярських товарів на фронт. Автограф, олівець. Рос. мова.</p>	<p>25 червня 1916 р. – 26 серпня 1916 р.</p>	50	

8	Симиренко Володимир Львович. Зошит 6. Листи про поїздку Симиренка Володимира Львовича по північній частині Південно-Західного Фронту. Примітки: на аркуші 44 бланк «Комитета Юго-Западного Фронта. Всероссийского Земского Союза». Автограф, олівець. Рос. мова.	27 серпня 1916 р. – 22 вересня 1916 р.	44	
9	Симиренко Володимир Львович. Зошит 7. Листи про постачання продовольчих товарів на фронт через станції міст в Луцьку, Тернополі, Москві. Автограф, олівець. Рос. мова.	26 вересня 1916 р. – 5 жовтня 1916 р.	37	
10	Симиренко Володимир Львович. Зошит 8. Листи про відправку коней на фронт. Автограф, олівець. Рос. мова.	31 жовтня 1916 р. – 13 грудня 1916 р.	49	
11	Симиренко Володимир Львович. Зошит 9. Листи про відпуск продовольчих товарів з Дубенського складу. Автограф, олівець. Рос. мова.	19 грудня 1916 р. – [] січня 1917 р.	47	
12	Симиренко Володимир Львович. Зошит 10. Листи з приводу надання вагонів для перевезення товарів на станцію Святошино. Автограф, олівець. Рос. мова.	4 січня 1917 р. – 11 березня 1917 р.	55	
13	Симиренко Володимир Львович. Зошит 11. Листи про можливість відкриття на вокзалі в Тернопільському відділенні складу та крамниці в Радзивилові. Автограф, олівець. Рос. мова.	20 січня 1917 р. – 18 січня 1917 р.	51	

14	Симиренко Володимир Львович. Зошит 12. Листи про відкриття крамниці в Коломиї, поїздка Симиренка Володимира Львовича в Одесу, Луцьк. Автограф, олівець. Рос. мова.	17 жовтня 1916 р. – 28 лютого 1917 р.	44	
15	Симиренко Володимир Львович. Зошит 13. В листах подається список товарів для відправлення на станцію Радзівілов, Кам'янець-Подільський. Автограф, олівець. Рос. мова.	19 травня 1916 р. – 3 січня 1917 р.	50	
3. Газетні вирізки стосовно біографії Симиренка Володимира Львовича				
16	Малаков Дмитро Васильович «Він ростив сади...» Друк. Примітки: ксерокопія вирізки з газети «Хрещатик».	19 лютого 1982 р.	2	
17	Кириченко Борис [] «Симиренки». Друк. Примітки: ксерокопія газети «Сільські Вісті» № 141.	травень 2004 р.	1	

Всього до опису внесено **17 од. зб. від № 1 по № 17**
з них літерних і пропущених немає.

Провідний бібліотекар відділу фондів
рукописної спадщини ІР НБУВ

Щерба Л.С.

Заввіділом фондів рукописної
спадщини ІР НБУВ

Степченко О.П.

« ____ » _____ 20__ р.

Іменний покажчик

Вишневський Павло Костянтинович – 3

Житкевич Петро Володимирович – 4

Каменський [] [] – 15

Кирпичніков Г[] [] – 4

Ліберман Герман Григорович – 3,4

Сахаров Гигорій Іванович – 15

Тарнавський [] [] – 3

Географічний покажчик

- м. Гомель (Білорусь) – 3;
- м. Кам'янець-Подільський (Україна, Хмельницька обл.) – 6, 8, 9, 10;
- м. Київ (Україна) – 3, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 14;
- м. Кременець (Україна, Тернопільська обл., Кременчуцький р-н) – 7;
- м. Кременчук (Україна, Полтавська обл.) – 6;
- м. Луцьк (Україна, Волинська обл.) – 4, 6, 12;
- м. Мінськ (Білорусь) – 6, 9, 12;
- м. Москва (Росія) – 3, 9, 12, 14;
- м. Одеса (Україна) – 3, 12;
- м. Петроград (Росія, нині Санкт-Петербург) – 14;
- м. Рожище (Україна, Волинська обл., Рожищанський р-н) – 14;
- м. Ростов (Росія) – 6;
- станція Святошино (Україна, м.Київ) – 3, 8, 12, 13;
- м. Тернопіль (Україна) – 4, 12;
- м. Харків (Україна) – 7;
- м. Херсон (Україна) – 15;
- м. Черкаси (Україна) – 15;
- м. Чернівці (Україна) – 7, 12, 8;
- м. Чортків (Україна, Тернопільська обл.) – 4;